

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan svečer izvenšil nedelje in pravnika ter valja po pošti prejemati na avstro-ugarske dežele na vsa leta 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kder hodi sam ponj, plača na vsa leta 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za vseh drugo deželo in Ameriko vsa leta 30 K. — Na naročbo brez istodobne vplačila naročnine se ne oira. — Za omanila se plačuje od petdesetpetih petih vrate po 14 h, če se omanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se ispolnijo frankoviti. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafljovih ulicah št. 5. — Upravljalstvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, omanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljalstva telefon št. 85.

Veliko narodno slavlje v Trstu.

Trst, 10. avgusta.

Veličastno, imponujoče, pristrčno in dostojanstveno, kakor dosedaj še nobeno v Trstu, je bilo včerajšnje slavlje »Narodne delavske organizacije«. Kronika mora pač včerajšnji dan zabeležiti na prvo važno mesto v razvoju tržaškega Slovenstva, kakor i Slovencev sploh, kajti Trst, ako tudi mesto preko 200.000 prebivalcev, kaj takega še ni videl.

Ves teden so dan na dan tržaški italijanski irendentistični in šovinistični listi uprav nesramno hujskali in pozivljali meščane na odpor proti »slovenski provokaciji«. Ves teden so ti hujskajoči listi prinašali tendenciozna poročila, kako se zbirajo »meščani« (cittadini) vseh strank na posvetovanja in pisarili so o »sklepih« raznih društev, koja so sklenila postaviti se »provokatornim« Slovincem (provocatori Sloveni) po robu. Raznašali so po javnih lokalih in zasebnih hišah pozive na meščanstvo za Slovence skrajno žaljive vsebine. Tam namreč so pozivali meščanstvo, naj došle Slovence zasramujejo in napadajo na oknih in na ulici. Da, šli so ti buffoni še dalje, apelirali so direktno na italijanskega zunanjega ministra Tittonija, da naj on posreduje pri Aehrenthalu, da se napovedana slavnost prepove. Kot strahilo so vrgli v petek o polnoči pred »Narodnim domom« celo petardo, katera pa ni napravila nikake škode.

Ali vse to, vsa ta grozna in »trudapolna« gonja je bila — kakor smo že naprej prav dobro vedeli — popolnoma brezuspešna, bila je le bav-bav, katerega se danes niti tržaški slovenski otroci več ne bojijo.

Meščanstvo se je sicer odzvalo hujskačem v toliko, da je povsod, kjer se je pomikal naš velikanski spreved, delalo špalir, in mirno opazovalo ponosno stopajoče slovenske korenjake. Par živjajočih podkupljenih, oziroma komandiranih otročajeve naše vzorne mase niti od daleč ni moglo spraviti iz takta ali do kake razburjenosti. Bilo jih je premalo in preslabotni so bili, da bi se jih lotila slovenska pest. In tako se je vršila slavnost nemoteno, točno po naznanjenem sporedu.

Sprejem došlih gostov iz Istre.

Že pred 9. uro nabrala se je ogromna množica našega ljudstva pred državnim kolodvorom. Kolikor

je bilo mogoče, je policija dovolila vstop na peron, ali masa je bila prevelika in za vse ni bilo prostora. Ob 9. uri 20 minut prisopihal je poseben vlak z izletniki iz Pule, na čelu jim buzetska sokolska godba. Kakor se je vlak prikazal, zaorili so po peronu iz nebroj grl gromoviti: Živeli Puljčani! v pozdrav. Ko so gostje izstopili, je bil pozdrav v resnici nekaj ganljivega. V imenu tržaške »Narodne delavske organizacije« je došle goste pozdravil predsednik g. dr. Mandić, zahvalil se mu je v iskrenih besedah predsednik puljske podružnice g. Lacko Križ, nakar je sokolska godba zaigrala »Lepa naša domovina«. Ob viharjih pozdravlj navzoče množice in ob zvokih sokolske koračnice so gostje stopili s kolodvora na tržaška tla. Pred kolodvorom se je razvil velikanski spreved, koji je tvoril — malo rečeno — šest tisoč našega naroda. Na čelu spreveda so bili kolesarji društva »Balkan« in »Gorica«. Za njimi dve vrsti junakov »Narodne delavske organizacije«, za temi buzetska sokolska godba, potem mase našega ljudstva. Ta spreved je bil naravnost triumfalni! Tržaško meščanstvo je delalo ob straneh vseh ulic, kjer se je spreved pomikal, špalir in občudovali moški in imponujoči nastop Slovencev. Ako tudi je bilo med gledajočim meščanstvom mnogo naših političnih nasprotnikov, vendar jih je nastop tako očaral, da ni bilo čuti niti najmanjše žalitve.

Šele pred velikim trgom — med Lloydovo in namestniško palačo — je tam zbrana mazinijanska mularija žvižgala in hotela delati zgago. Ali zadostovalo je, par srepnih pogledov od naše strani in par stražarjev, pa je ta žvižgajoča mularija in resiteljica »italijanskega Trsta« — pobegnila tja preko velikega trga. Veselilo nas je, da so ta »špas« gledali gospodje z namestniške palače in se s svojimi očmi prepričali, kdo in kakšni so oni junaki, kojim gre tako nepremišljeno in brezumno na limanice tržaško italijansko novinstvo.

Na »ribiškem trgu« je spreved nepreglednih vrst krenil v ulico »Giorgio Galatti« ter korakal ob zvokih glasbe in ob prisotnosti nebrojnega gledajočega občinstva pred »Narodnim domom«. Spreved je bil tako dolg, da so bili prvi že na »vojaškem trgu«, med tem ko so bili zadnji še ob morju. Na »vojaškem trgu« pred »Narodnim domom« so zopet poskusili »mazinijanski« mladeniči žvižgati in delati zgago, ali so bili takoj od prvodošlih Slovencev oklofutani in nagnani, da so bežali kot zajci, tako,

da je bilo vsakega poštenega Italijana sram, koji je ta prizor gledal.

Vojaški trg je bil nakrat natlačen polen, nakar se je pričelo zborovanje »Narodne delavske organizacije«. Kot prvi govornik je bil predsednik njen, g. dr. Mandić, kojega je ljudstvo navdušeno pozdravljalo. Drugi — burno aklamiran — gosp. Lacko Križ iz Pule. Potem sta govorila še neki Čeh in en Gorican. Navzoče delavstvo je vsem govornikom priredilo burne ovacije. Po shodu se je množica razšla — Tržačani na svoje domove, došli gostje na njim določene gostilne, kjer je bil pripravljen opoldanski obed. Pred »Narodnim domom« je pa bila živahnost ves čas nezmanjšana. Radovedni Tržačani so ves čas pasli svoja »zijala« na vojaškem trgu in pričakovali, kaj še pride. Mnogobrojna policija je pa »resnih lic« patrolirala po trgu in stranskih ulicah, boječ se, da bi kaka trda slovenska pest ne loputnila po morebitnem predolgem mazinijanskem jeziku.

Popoldanska slavnost. — Zbirališče društev pred »Narodnim domom«.

Točno ob treh zbrala so se društva — kakih 30 — na orjaškem trgu in se uredila v velikanski spreved, v katerem je vihalo 12 razvitih društvenih zastav. Nabralo se je toliko naroda, da je bil ustavljen vsak tramvajski promet Barkovlje - Rojan - Opčina. Veličasten spreved — na čelu mu kolesarski društvi »Balkan« in »Gorica«, buzetska sokolska godba in tržaški »Sokol«, se je pričel pomikati ob zvokih že omenjene in nabrežinske glasbe po ulici »Commerciale« in »Belvedere« proti Rojanu. Prav nič pretirano, lahko trdimo, da je ta velikanski spreved tvoril 10.000 našega naroda. Po vseh ulicah, kjer se je spreved pomikal, je delalo špalir mirno meščanstvo, a iz natlačeno polnih oken tržaških palač je navdušeno ljudstvo — posebno dame — ploskalo in klicalo: »Živeli Slovencei!« Ponekod so vihrale raz oken tudi naše trobojnice. Na velikem slavnostnem prostoru — širnem Exnerjevem vrtu v Rojanu se je namah nabralo natlačeno polno ljudstva. Slavnostni prostor — to moramo priznati — je bil pač najokusnejše okinčan, kolikor smo jih do danes na kaki tržaški prireditvi videli. Ali urejeno je bilo tudi kaj izvrstno za osebne potrebe: bilo je šotorov, kjer se je točilo izvrstno vino in pivo ter šotorov, kjer je bilo na izbiro mrzlih jedi. Take točne postrežbe in še pri toliko tisočih ljudi tudi nismo bili vajeni.

Slavnostni program so otvorila pevska društva po določenem programu, nakar je imel predsednik »Narodne delavske organizacije« slavnostni nagovor. Lepim in navduševalnim besedam gospoda predsednika je mnogobrojna množica burno aplavdirala. Ko je koncem predsednikovega govora zdrknila zavesa in se prikazala višnjeva zastava »Narodne delavske organizacije«, nastalo je po vsem širnem prostoru nepopisljivo navdušenje. Pristopil je nato puljski prvak in iskren rodoljub, predsednik puljske podružnice »Narodne delavske organizacije«, gosp. Lacko Križ, in v navdušenih besedah pripel zastavi bel trak, kot dar puljske podružnice. Istotako je neki gospod v imenu Sv. Jakoba »pipčarskega kluba« s primernim nagovorom pripel novi zastavi rdeč trak, nakar so pevec vseh navzočih pevskih društev zapeli veličastno, nalašč za današnje slavlje zloženo »Himno narodne delavske organizacije«. Po oficijalnem programu se je pričela animirana domača zabava in živahen ples.

Brzjavov je došlo od vseh strani — izvzemši kakor čujemo iz Ljubljane — preko 70, od katerih iz Češke 48.

Odhod Puljčanov.

Ob deseti uri zvečer je bil odhod Puljčanov, kateri so bili povsod, kjerkoli so se prikazali, predmet pristrčne ovacije — s slavnostnega prostora na državni kolodvor. Spremljala jih je vse do postaje velika množica Tržačanov. Slovo od puljskih rodoljubov in bratov je bil kaj pristrčno. Videlo se jim je, da so bili ginjani do dna duše, vsled izkazane jim simpatije in bratske ljubavi od strani tržaških Slovencev. Puljski bratje naj bodo prepričani, da tržaški Slovinci z vsemi simpatijami zasledujemo in sledimo njih trudopolnemu boju za narodna prava na vročih tleh tam doli ob Areni.

Po odhodu Puljčanov se je na slavnostnem prostoru dalje veselo rajalo in prijateljski veselilo vse do rane ure, brez da bi se bila zgodila vzlic toliki masi le najmanjša neprilika.

Demonstracije po mestu?

Razen že omenjenega žvižganja, je tržaška nahujskana mularija še nekoliko kričala pri kavarni »Volto Chiozza« in na velikem trgu. Ko se je pomikal spreved Puljčanov na kolodvor, je poleg kavarne »Tomaso« zakričal nekdo »Abbasso i ščavi!«, nakar je bil tako tepen, da jo, in policija ga je le s težavo in golimi sab-

ljami rešila iz rok razjarjene množice. Tudi izpred neke kavarne blizu kolodvora so nekoji požvižgovali, ali ko so se naši junaki ustavili in vprašali kričalce, hočejo li biti morda pošteno naklesteni, je bilo vse takoj mirno in tiho.

Ako omenimo še, da se je mazinijanska mularija »spasla« nad kano zdravnika g. dr. Mandića pred Prendinijevo lekarno, smo povedali vse.

To naj bi torej bila tista revolucija, tisti odpor »vsega tržaškega meščanstva« proti Slovincem, katerega so ves teden napovedovali šovinistični italijanski listi?! Res, ubogo italijanstvo Trsta, ako ima take predstavitelje, kot so bili včerajšnji žvižgovci. Ta bleda mularija pač ni drugega doseglja, nego ubogim staršem stroške, kajti radi žvižganja so njih »piščanska pljuča« gotovo danes na »kosih« in je potreba izdajati novce za razna zdravlila. Kakor čujemo, je bilo tekom dneva aretiranih več razgrajčev.

Včeraj je bila na nogah vsa tržaška policija, konsignirano je bilo vojaštvo in celo okoli 200 finančnih stražnikov so poklicali »pod orožje«. Ali ne mislite dragi čitatelji, da je bila ta varstvena odredba radi nas! O ne. Varstvena oblast je bila v strahu, da bi Slovinci izzivali pošteno nabili, in zato je vpregla ves svoj aparat. Sicer pa moramo priznati, da se je policija včerajšnji dan popolnoma taktčno vedla.

* * *

Tako se je izvršil včerajšnji veliki slovenski dan v Trstu, tako znamenovito in triumfalno je proslavila »Narodna delavska organizacija« svojo prvo obletnico in razvilitje svojega znaka, pod kojim se bode od danes naprej zbiralo tržaško slovensko delavstvo.

Tržaško slovensko delavstvo je včeraj dokazalo, v kojem taboru je, dokazalo je pa tudi vsem svojim nasprotnikom, kako resno in obenem odločno zna ono biti. Včerajšnje veličastno slavlje naj odpre oči tržaškim someščanom italijanske narodnosti, da Slovinci niso izzivalci, kakor to trobijo njih hujskajoči listi, pač pa, da hočejo sicer mirno, vendar pa neovirano živeti v našem Trstu in ob sinji Adriji.

Včerajšnji dostojni, mirni ali obenem zmagovalni nastop tržaških Slovencev na eni, in popolna blamaža gotovih tržaških hujskačev na drugi strani, naj pa že enkrat za vselej ponči slavno vladu — posebno ono na Dunaju — kako grozno so do danes proti nam grešili s tem, da so

LISTEK.

Ada.

(Spisal F. Mralk)
(Dalje.)

»Morda zato, ker je vedela, da pride Herbert.«

»To je prav lahko mogoče. Zdaj pa ne more oditi v mesto, zdaj mora tu ostati in se mora udeležiti naše zabave. Tedaj jo spraviva v dotiko z baronom, ne enkrat, nego večkrat. Opazovali bodeva njiju občevanje in spoznali, kaj je na stvari.«

Ada je nekoliko ugovarjala, češ, da se taka zvijača ne spodobi, toda energična Berta jo je ostro zavrnila.

»To je ne le najina pravica, nego tudi najina dolžnost,« je odločila Berta in pri tem je ostalo.

Ta komplot, naperjen zoper gospo Katarino, je poravnal zadnje nesoglasje med Berto in Ado in ju je združil na skupno delo zoper domnevano tekmovalko tako, da jima njiju lastno rivaliziranje sploh ni več hodilo na misel.

Zarotnici sta se bali, da najde gospa Katarina v zadnjem hipu vendarle še kako pretvezo ali kak izgovor, ki ji omogoči, odtegniti se z

veliko skrbnostjo pripravljeni domači zabavi. Zaradi tega sta Berta in Ada vse te dni ravnali z gospo Katarino z največjo ljubeznivostjo in pozornostjo ter omenjali barona Herberta kar mogoče malo, vsled česar sta mislili, da gospa Katarina zaupani ji tajnosti ne bo pripisovala prevelikega pomena.

Res je zadnji dan pred domačo zabavo začela gospa Katarina namigavati, da bi najraje ostala v svoji sobi, češ, da je hrupne zabave ne ve-sele in da bo slabo vplivalo na njene živce. Toda njeni gojenki sta ogorčeno ugovarjali tej nameri in toliko prosili, da se je morala gospa Katarina naposled vdati.

»Ta bi bila lepa, da bi vi ne bili pričujoči pri uspehih vaših gojenk,« se je z ljubeznivo nevoljo hlinila Berta. Naučili ste naju obnašanja; kar sva, to se imava vam zahvaliti, a nikdar nama še niste naredili veselja, da bi se prepričali, če vam delava čast.«

»Da, prav tako, kakor bi naju prav nič radi ne imeli,« je pritrjevala Ada.

Tako sta gospo Katarino pestili in podajali toliko časa, dokler ni takorekto prisegla, da se udeleži zabave, samo če bo živa in naj bi jo trpinčile vse bolezni tega sveta.

Soboto, dan zabave, sta se pa

Berta in Ada nekaj trenutkov skoro kesali svojega siljenja, ko je namreč bila gospa Katarina s svojo toaleto gotova in je prišla pozdravit prve goste.

»Poglej, kako je lepa,« je siknila Berta svoji sestrični na uho. »In kako okusno in fino se je opravila. Kakor kaka princezinja izgleda.«

»Da, lepa je, jako lepa,« je z očitno ljubosumnostjo pritrjevala Ada. »Če naju bo baron z njo primerjal, ne bo dobro za naju.«

»Morda le ne bo tako hudo,« je menila Berta. »Lepša je pač in tudi elegantnejša, a preveč impozantna. Komur taka lepota ugaja, ta se za naju itak ne bo nikdar zanimal, komur pa ugajajo dekleta najine vrste, ta se ne bo zaljubil v to brezkrvno kraljico.«

»Moški so veterjaški,« je milo zavzdihnila Ada. »Kdo ve...«

»Da so moški veterjaški, pravijo samo tiste ženske, ki si jih je kak ljubimec naveličal,« je kategorično trdila Berta. »Kadar moški ljubico ali ženo zapusti, je vedno kriva dotična žena sama, ker ga ni znala držati, ker mu je postala nadležna in ga je dolgočasila.«

»Od kod pa vse to veš? se je čudila Ada. »Tako govoriš, kakor bi imela vse polno življenjskihkušenj.«

»Skušen je še nimam nobenih, imam pa zdrave oči in dober sluh in vrh tega mi je Mina vse tajnosti zakonskega življenja razložila.«

Mina je bila kakih 30 let stara gospa, ki je stanovala v mestni hiši Mesesnelov in ki se je z Berto jako dobro razumela. Mina je bila že deset let omožena in njen mož je bil vanjo še vedno tako blazno zaljubljen, kakor tisti dan, ko se je z njo poročil, vzlic protestom njegovega premožnega očeta in ugovorom njegove matere, ki nista hotela sprejeti za sneho gledališke koristke s precej temno preteklostjo.

Sklicevanje na to gospo Mino je vedno končalo vsak pogovor med Berto in Ado, kajti Ada se nikakor ni mogla sprijazniti z nazori te gospe, čeprav je vedela, da je kot žena vzorna v vsakem oziru, tako da sta ji še tist in tašča odpustila madeže njene mladosti. Kadar je Berta izigrala gospo Mino, tedaj je Ada vselej kapitulirala, ker ji je v takih trenutkih bilo najbolj jasno, kako popolnoma drugačnega značaja in naziranja od nje je Berta. Sicer pa se ji tudi ni ljubilo pripraviti se o vprašanju, če so moški res veterjaški ali ne, ker so ji ležale na sreč vse druge skrbi. Bolelo jo je, da ima za tekmovalko ne samo svojo sestrično, nego tudi svojo vzgojiteljico in bo-

lelo jo je še bolj, da je ta vzgojiteljica lepa in elegantna, kar jo je navdajalo z bojaznijo, da bo v boju za Herbertovo srce naposled zmagala gospa Katarina.

Bila je zbrana že skoro večina povablencev, ko sta dospela baron Herbert in njegov prijatelj Milan Rakovec. Že ko sta vstopila na vrt, ju je zagledala Berta in jima je šla nasproti.

»Danes, gospodična,« je koj po pozdravu začel Milan dražiti svojo »smrtno« sovražnico, »sem imel izreden užitek. Pripeljal sem se z vozom, na čigar vratih je naslikana baronska krona. Tri dni sem tak voz iskal, ker sem hotel vedeti, kako so baronski občutki. Rečem vam: nebeško. Da nebeško je, če človeka samo smatrajo za barona, kako more šele biti, če je resničen baron. A kaj je vse to proti občutkom, ki jih mora imeti dama, ki je baronica.«

»Koliko časa ste pa danes obedovali, da imate tako vročo glavo in se vam že zdaj blede,« je zaničljivo odgovorila Berta in pokazala hrbet Milanu, ki se pa zaradi tega ni kar nič jezil, nego s svojo običajno predrznostjo nadaljeval svoje burke.

Berta pa je naglo prišla Herberta za roko in ga peljala pred gospo Katarino.

(Dalje prihodnjik.)

ovirali naše mirne in nikogar izi-
vajoče nastope.

Italijanskim hujšakom pa po-
vemo samo to, da gorje njim, ako jim
pričemo povračati šilo za ognjilo!
Ako hočemo mi, nimate nikake pri-
reditve in nikakih sprejemov več v
Trstu. Ako se ne motimo, pridejo v
nedeljo v Trst regnicoli vaši bratci
iz Milana. Kaj, ko bi jim na kolodvo-
ru mi dokazali, da Trst ni ravno ta-
ko Italijanski, kot ga »malate« vi.
Uspeh tržaške »Ednosti« bi bil v
tem pogledu gotovo veliko večji, ne-
go pa vaš, o brezvestni hujšaki.

Ogromni večini treznega itali-
janskega meščanstva pa vsa čast na
včerajšnjem taktičnem obnašanju pro-
ti nam. Z večino meščani pač lahko
tržaški Slovenci lepo mirno skupno
žive.

»Narodni delavski organizaciji«,
nje voditeljem in tržaškemu sloven-
stvu sploh pa čast in slava!

Z včerajšnjim dnem in nasto-
pom je tržaški Slovenec zapet glasno
in jasno dokazal, da se preko njega
več ne bode hodilo na dnevni red.

Reforma srednjih šol.

Dunaj, 10. avgusta. V naj-
krajšem času napravi naučni mini-
ster glede reforme srednjih šol zo-
pet velevažen korak. Popolni učni
načrt za 8. razredne realne gimnazije
je že izgotovljen ter se kmalu pribo-
či. Istopako je za reformne realne
gimnazije (četrti tip srednjih šol)
že izdelan okvir za razdelitev učnih
predmetov.

Konferenca s poljskimi voditelji.

Dunaj, 10. avgusta. Minister
Abrahamoviz in načelnik poljskega
kluba Glabinski prideta dne 16. t. m.
na Dunaj, kjer bodeča imela važne
konference z ministrskim predsedni-
kom zaradi sklicanja gališkega de-
želnega zbora in zaradi nekaterih
porečih galiških deželnih zadev.

Rauchovo vohunstvo proti Srbom.

Zagreb, 10. avgusta. Ban
Rauch se je začel grdo maščevati nad
Srbi, ker se niso hoteli vpreči v nje-
gov vladni voz, temuže so ostali zve-
sti koalicijski s Hrvati. Po celi Hrva-
ški in Slavoniji ima ban svoje vohu-
ne, katerih fantazija je izvohala med
Srbi veleizdaje. Nedavno so zaprli v
Krapini sodnega pristava dr. Pribi-
čevića, ki si je vsled sramu in žalosti
skušal v ječi končati življenje. Bil
je še skoraj v nezvesti, ko so ga zno-
va zaslilišali in na podlagi tega izpo-
vedb so sedaj zaprli tudi njegovega
brata, profesorja teologije v Karlov-
cu, Valerijana Pribičevića. Tudi v
Dubici so zaprli več uglednih Srbov
zaradi veleizdaje. Preiskavo vodi za-
grebsko višje sodišče. Vsi aretovani
so obdolženi, da so agitirali za veli-
ko srbsko propagando na Hrvaškem
in v Slavoniji. Preiskava je baje do-
gnala, da je »Srpski Sokol« vojaško
organiziran, in sicer po načrtu, ki ga
je izdelal načelnik srbskega general-
nega štaba podpolkovnik Mišković.
Sokol bi baje naj tvoril jedro —
vstaske armade (?). Člani Sokola no-
sijo baje znake kraljevine Srbije.
Med prebivalstvo so razdelili razno
nakitje s sliko srbskega kralja. —
Vse skupaj so najbrže fantazije ba-
na Raucha in njegovih vohunov, da
bi vsled novih afer svet ne videl vsa-
kovrstnih banovih blamaž in neuspe-
hov.

Dunaj, 10. avgusta. Pisca
znane brošure »Finale« o cetinjski
zaroti, Nastića, je načelnik zagreb-
ške državne policije tukaj aretiriral
ter odvedel v Zagreb.

Ogrsko ministristvo odstopi.

Budimpešta, 10. avgusta.
»Uj Hirek« je prinesel baje iz za-
nesljivega dunajskega vira vest, da
je ogrsko ministristvo ponudilo kra-
lju demisijo, ker vladar noče odobri-
ti pluralne volilne pravice. Jeseni se-
stavi Kossuth neodvisno ministristvo.

Zopet vihar v srbski skupščini.

Belgrad, 10. avgusta. Pri de-
bati o trgovinski pogodbi z Avstro-
Ogrsko so bili danes zopet viharji.
Poslanec Agatanić je zaklical sta-
roradikalca Dragoviću besedo »pan-
dur«. Dragović je bil mnenja, da mu
je zaklical psovko narodnjak Geo-
gević, zato mu je zabrusil nazaj:
»Niti za babo nisi!« Vsled tega je
planil Georgević nad Dragovićem ter
ga začel obdelovati s pestmi. George-
vićevi pristaši so zgrabili stole ter
šli nad nasprotnike. Razvil se je spo-
ljni spopad, in le ministri so prepre-
čili krvave posledice. Po prekinjenju
seje se je cela stvar pojasnila ter se
seja mirno nadaljevala.

Dogodki na Turškem.

Nov mladoturški odbor.
Carigrad, 10. avgusta. Po-
leg vodilnega mladoturškega odbora

»Edinost in napredek Osmanov« se
je ustanovil sedaj novi »odbor
osmanskih pravic«. Ustanovitelji te
družbe so večinoma turški častniki
prve vrste, kakor Tefvik Fikret beg,
Husein Džabit in ravnatelj doseda-
njega dvorskega glasila »Ikdam«,
Dzvedet beg.

Zopet koncesija Mladoturkom.

Za policijskega ministra je ime-
novan Siver beg, dosedaj odvetnik in
profesor na pravoslavni šoli v Solu-
nu ter predsednik odtodnega mlado-
turškega odbora.

Nova sultanova prisega.

Mladoturški krogi so bili vzne-
mirjeni, ker je bila po njihovih na-
zorih sultanova prisega, ki jo je se-
stavil prejšnji veliki vezir Said pa-
ša, nepopolna. Da prežene te pomi-
sleke, je novi veliki vezir sestavil no-
vo prisego, ki jo je izrekel sultan
novemu ministristvu ter se glasi:
»Prisegam alahu, da se bom celo svo-
je življenje držal ustave. Alah mi
bodi priča.«

Prisega ministrov.

Prisega, ki so jo storili novi mi-
nistri sultanu, je imela sledeče besed-
dilo: »Prisegam, da se ne ganem ni-
koli od zvestobe, ki sem jo dolžan
tvoji posvečeni osebi kot kalifu in da
bom tvoji cesarski vladni verno in
pravično služil po zakonu ustave.«

Proklamacija mladoturškega odbora.

Mladoturški odbor za edinost in
slogo razglša v proklamaciji obža-
lovanje, da v kljub opetovanim pozi-
vom odbora nekateri zlobneži in ne-
spametniki zavzemajo še vedno ne-
dopustno stališče. Vlada je sklenila,
da bo strogo nastopila proti takim
ljudem, kakor tudi proti tistim, ki
zahtevajo od sultana ali od vlade po-
maknitev v službi ali zvišanje plač.
Vsak pošten državljani naj zaupa po-
polnoma novemu ministristvu ter naj
opravlja svoje navadne posle.

Imenovanja višjih dostojanstveni- kov.

Bivši trgovinski minister Naum
paša je imenovan za tajnika v mini-
stristvu zunanjih del; carigradski pre-
fekt Reuf paša je postal vali v Smir-
ni, bivši policijski minister Ziver
beg pa carigradski prefekt. V Drino-
polju je postal vali Rešid paša, bivši
poslanik v Berlinu Galib beg je po-
stal vrhovni ravnatelj za pošte in br-
zojave, dosedajni poveljnik bitolj-
skega voja Oman paša je postal po-
veljnik 6. voja v Bagdadu.

Aretirani dostojanstveniki.

Zaprli so bivšega nadzornika vo-
jaških šol Izmail pašo in generala
Izmail Mahir pašo. Nadalje so odsta-
vili valija v Mosuliu Izmet pašo. Od-
stavljani poslaniki v Parizu, Petro-
gradu in v Washingtonu so dobili
ukaz, naj takoj pridejo v Carigrad.
Novi vojni minister je odredil, da se
morajo vsi nesposobni častniki od-
straniti iz armade ter se penzionir-
ati.

Suspendirana ustava v Perziji.

London, 10. avgusta. Na ša-
hov ukaz zbrani državni svet je skle-
nil, da se suspendira ustava, dokler
se ne zatre revolucijsko gibanje.

Dopisi.

Od Sv. Trojice nad Cerknico.
Čudne razmere vladajo v naši fari
odkar je prišel semkaj župni upra-
vitelj Ludovik Bajec. Za kar je po-
stavljen, se presneto malo briga,
glavna stvar mu je politika, hujška-
nje in zdradbe, nasprotnega mišlje-
nja ljudi uničevati, hinavščino uga-
njati ter oskrbovanje dvorane, oziro-
ma šnopsarije, kojo imenuje za seste-
nek tretjerednikov a la Zore. Z nepo-
trebnimi posli ima toliko opraviti,
da zanemarija svojo službo. Že tretjo
nedeljo je imel mesto ob 10. ob 6. uri
zjutraj mašo, in še to napravi vse po-
vršno, in to vsled tega, da je prej
prost, da porablja čas za druge na-
mene, kakor pa za to, za kar je po-
stavljen. Ob nedeljah popoldne ni
imel že trikrat zaporedoma nikakih
cerkvenih opravil. Kadar je v cer-
kvi pa mesto da bi ljudi poučeval, ob-
rekuje nasprotnega mišljenja može.
Največje veselje ima, ako more po-
zročiti kako škodo tistemu, ki ni
njegovega mišljenja, bodisi s tožba-
mi ali pa nahujska svojega kalibra
ljudi, da se mora vsak faran popol-
noma uničiti, kdor ne tiči pod njego-
vim kaftanom. Dokaz temu je, da ne
ljubi resnice oziroma pravice, ker je
nekemu dekletu pri spovedi, mesto
da bi ga poučil in posvaril, nasprot-
no rekel, da ne stori nikakega greha,
ako staršem denar jemlje, da le de-
nar dobro obrne. Kam? — Če »Na-
rod« bere, je greh, če krade, pa ni
greh. Res čudne razmere! Kam bi
prišli, ako bi takim božjim namest-
nikom verjeli kakor je Bajec. Ako
se popiva po cele poldneve in pozno
v noč v klerikalni izbi, pardon dvo-
rani, se to odobruje in to je Bogu v
čast; če ima pa napreden gostilničar

o žegnanju, kakor je že običajno,
godbo, takoj je čititi v »Laziljubu«,
kako se je vabilo s hrupavo harmoni-
ko v Petkov štibele. Ali se to ne pr-
avi krivico delati, gospod Bajec? Sve-
tujejo vam, da bi se malo bolj po-
brigali za farovško drevje, plotove,
za uro v stolpu, za pravčasno zvone-
nje, za cerkveno petje in orgljanje, da
bi ne bilo vse v neredu. To bi imelo
večji pomen kakor pa ljudi hujškati,
zdradbe delati ter v svrhu tega se v
kočiji okrog prepeljavati. To kočijo
je menda še Elija zavrgel. Tak mle-
kozob kakor je Bajec se za enkrat ne
bode nas faranov strahoval; mora
imeti malo več petkov na rami. Pri-
nas jih ne bo doživel, ker je edino
njegov adjutant očka Zorec zanj
vnet, ker je Bajec njegov agent in
dela reklamo za njegovo štacuno in
zakotno oštarijo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. avgusta.

— V Kočevju — zopet korak
dalje! V Kočevju se je začelo daniti,
solnce ni več za gorami. — Slovenci
se družijo, da stopijo v krepek odpor
proti sovražniku našega naroda —
nemstvu. V nedeljo, dne 9. t. m. se je
ustanovila v osrčju Kočevstva slo-
venska knjižnica, katere namen je
širiti med kočevskim slovenstvom
narodno zavest, napredek in braniti
slovenski živelj. V tem oziru spopol-
njuje delo slovenske »Kočevske po-
sojilnice«. — Slovenska knjižnica
bode sedaj družila slovensko občin-
stvo, nižje sloje z višjimi na dušev-
nem polju kakor posojilnica na go-
spodarskem. Klicala bo v svoje okri-
lje delavstvo. V tem zavednem, re-
snično naprednem, z dušo in srcem za
slovenski narod vnetem delavstvu je
naša moč, na to moramo v Kočevju
vedno računati, ako hočemo napre-
dovati. Da nam nikdar ne odtujijo
teh, v tem mora biti naša skrb; da
se širi med njimi omika, da bodo
ravno toliko vredni kot njihovi nem-
ški tovariši, v tem morajo biti naše
težnje!! Kočevski Nemci so kaj siro-
vi ljudje, posebno kadar se gre za
njih narodnost, za njih »kočevariš-
če«. Da, tedaj so naravnost divji! Od
več dobro poučenih strani smo izvedeli,
da je bilo tudi sedaj domenjano, da
zavratno napadejo Ribničane, ki so
v precej obilnem številu pohiteli v
Kočevje, ne da bi izzivali, ampak sa-
mo, da obiščejo narodne brate, vrne-
jo njihove obiske v ribniški dolini in
se v njihovi družbi zabavajo in za-
pojo nekaj narodnih pesmic. Svoj
namen so dosegli Ribničanje popol-
noma. Ob 1/4.11. so se pripeljali v
vlakom, šli nato v »slovensko posojil-
nično hišo«, kjer so se udeležili otvo-
ritve knjižnice. Omeniti moramo, da
se je takoj ob otvoritvi posodilo že
precejšnje število knjig. Po skup-
nem obedu, ki je bil v domači gostil-
ni, smo se napotili v kočevsko pivo-
varno, kjer smo bili prijazno spre-
jeti in dobro postreženi. Tukaj se je
razvila pozneje tudi kaj živahna pro-
sta zabava. Veseli smo bili tolike
udeležbe. Pele so se navduševalne
slovenske pesmice kakor še redko-
krat poprej v Kočevju. Med udele-
ženci je bilo mnogo slovenskih ru-
darjev, ki so zatrjevali, da je današ-
nji dan pač najlepši še izmed vseh
dosedaj v Kočevju prežitih. Pri slo-
vesu so prosili, naj jih še večkrat
obiščemo, in obljubili, da se tudi oni
udeležijo sokolske veselice v Ribnici.
Težko je bilo slovo in ura odhoda je
prišla vsem prehitro. Med narodnimi
brati, kočevskimi Slovenci, smo se
čutili popolnoma domače kot na na-
ših rodni tleh in izražati moramo
željo, da se še večkrat priredi kaj
sličnega. Na kolodvoru smo zapazili
sicer nekaj nemških buršev, ki so si
kislih obrazov grizli od jeze ustnice.
No, pa njihov tevtonski črni pogledi
nam nikakor niso kalili dobre volje.
Prej ko se je jel vlak premikati, za-
peli smo še navdušeno »Oj zdaj gre-
mo, oj zdaj gremo, nazaj še pridemo«
in z gromovitimi »živjo-klici« po-
zdravili svoje brate v nadi, da se zo-
pet kmalu vidimo. Odšli smo tako,
kakor prišli in oni Kočevjarji se ni-
kakor niso motili, ki so prejšnji dan
kaj takega zatrjevali. — Naši klici
na kolodvoru so Kočevjarjem popol-
noma zaprli sapo in le nekaj »links,
rechts in xfrajle« je zavpilo »heil«
s tresočim glasom, kakor bi jih kdo
davi. Izvršilo se je torej vse v naj-
lepšem redu in 9. avgust bo za vse
udeležence v najlepšem spominu.
Upravo knjižnice vodi g. tajnik ko-
čevske posojilnice, a nadzorstvo je
drage volje prevzelo akad. fer.dru-
štvo »Prosveta«.

— Posnemajmo Nemce! V gra-
ški »Tagespost« je poziv iz Spodnje
Štajerske, naj Nemci povsod zahte-
vajo dosledno le samonemške pošne
tiskovine, a dvojezične naj odločno
zavračajo. Čim več povoda imamo
Slovenci povsod dosledno zahtevati
dvojezične tiskovine, ako ne zadostu-
jevo Nemcem niti take, kjer je na pr-
vem mestu nemščina.

— V IX. činovni razred so po-
maknjeni voditelji pripravnic za
učiteljska, oziroma srednjih šol:
ekrajni šolski nadzornik Ivan Bunc
v Kastvi, Ivan Justin v Podgori
in Henrik Leban v Trstu.

— Premeščenja pri državni že-
leznici. Strojni komisar Iv. Breda
je premeščen iz Grada v Trst, aspi-
rant Al. Šubie pa iz Gorice k ravn-
ateljstvu v Trst.

— Učiteljska imenovanja na
Tolminskem. V definitivno namešče-
nje so predlagani: Anton Stres za
Cerkno, Josip Semolič za Zalaz,
Milko Kalan za Drežnico, Albina
Gerželj za Tolmin, Stefanija Ko-
mavli za Žago, Ljudmila Zavrtan-
nik za Čezsočo, Marija Perin za
Grahovo in Katica Brezav-
šček za Breginj. Provisorice so
imenovani: Koech Izidor za Čezsočo,
Rafael Fajgelj za Sedlo, Srečko
Borštnik za Breginj, Ivančič
Josip za Tolmin, Hude Karel za
Strmec, Mikuz za Log, Trebše
za Kal, Matelič za Hudo južno,
Perko za Idrsko, Ivančič Albert
za Kamno, Mahnič za Police-Vrh,
Berce za Bovec, Štanta za Ota-
lež, Marija Repič za Trebušo, Mo-
zetič za Cerkno, Strel za Bre-
ginj, Perin Ana za Plužnje, Ma-
rinič za Ponikve, Jevšček za
Ruti, Miklavčič za Kobarid, Bra-
tina za Bovec, Pagon za Jagrščec,
Bogataj za Drežnico, Zavrtan-
nik za Borjano in Drašler za
Bukovo.

Štrajk v papirnici v Vevčah.
Štrajku v Medvodah in Goričanah
so sedaj pridružili tudi delavci
papirnice v Vevčah. K temu se nam
piše iz Vevč: V nedeljo teden je bil
tu šhod, na katerem je Moškerc huj-
skal delavce in delavke tukajšnje
papirnice, naj začno drugi dan, v po-
nedeljek, štrajkati. Ko je ravnatelj
zvedel o teh hujškarijah, je dal iz
vsakega oddelka poklicati k sebi par
mož in ih vprašal, zakaj hočejo štraj-
kati. Delavci so sploh izjavili, da ne
štrajkajo, le ženske, ki res malo za-
služijo, so bile za štrajk. Štrajkom
v ponedeljek teden ni bilo nič. Vsled
tega je imel to nedeljo zjutraj dr.
Krek shod v Sostrem, Gostinčar pa
pri Devici Mariji v Polju. Na obeh
shodih se je pridružno ljudi, naj
štrajkajo in da so tisti barabe, ki so
obljubili, da bodo štrajkali, pa niso
obljube držali. Da bi se štrajk toliko
bolj gotovo uresničil, šel je v nedeljo
popoldne Moškerc v Medvode k
štrajkovec, ki so poslali dva moža
v Vevče, da sta pritiskala na delavce
papirnice, naj začno štrajkati. Zens-
ke so ustavljale v ponedeljek zjut-
raj stroje in proglasile se je splošen
štrajk. Štrajkoveci zahtevajo, da se
spode iz službe ključar Novak, oddel-
kovodja Smrdin in še neki drugi.
Vzrok tej zahtevi je pa iskati le v
strankarskem sovraštvu. Zahtevajo
dalje višjo plačo zase in za soštraj-
kovec v Medvodah. Mir se doslej ni
kalil. Ali štrajk doseže svoj namen,
ne vemo, ker delavstvo ni čisto nič
organizirano. Kakor delavce v Me-
dvodah in Goričanah, tako so tudi
te v Vevčah klerikaleci zapeljali v
štrajk. Vprašali bi pa klerikalno
stranko, za kaj sta prejšnji župnik in
kaplan pri Devici Mariji v Polju
vlekla od ravnateljstva vevške pa-
pirnice po 400 oziroma 200 K na le-
to? Gotovo zato, da sta držala delav-
stvo v pokorščini! O dobroteljih na-
menih naj »Slovenec« kar lepo mol-
či!

Članom »Društva slovenskih
književnikov in častnikarjav«! Vsi
členi, ki so zaostali na dolgu s čla-
narino, se opozarjajo na društvena
pravila § 7., ki določa, da preneha
biti član, kdor je ostal članarino 3
mesece na dolgu. To velja posebno
za zunanje člane, ker ljubljanski člani
imajo večinoma plačano članarino za
celo leto. Nekateri zunanji člani se
niti na dopolnane položnice niso ga-
nili. Z ozirom na predstoječi naš kon-
gres, ki se ga smejmo po pravilih osred-
zvese udeležiti le člani, pozivamo vse
dosedanje člane, naj takoj poravnajo
zaostalo članarino. Obenem vabimo
člane slovenskih uredništev in slo-
venske književnosti, ki še niso naši
člani, da pristopijo v naš krog, da bo
naše število prej slovenskimi brati
impozantno.

V VII. seji ožjega odbora
družbe sv. Cirila in Metoda dne
13. mal. srpana se je obravnavalo
poročilo o nadzorovanju družbenih
šolskih vrtoev. Marljivo obiskani vrtec
v Šklednju pri Trstu ne zadostuje,
ker ima prostora samo za 40 otrok,
a sprejeti bi mu jih bilo preko sto-
tine; zato bode škedenjski podružnici
naloga, da poskrbi vrto za večji pro-
stor, družba pa se zaveže, da bo plače-
vala vrtnarico. Šolski knjižnici pri
sv. Jakobu v Trstu se je določila
stalna letna pripomoč. »Katoliško po-
litično in gospodarsko društvo za
Slovence na Korolškem« je odgovo-
rilo. Odobril se je predlog, da se iz-
dajo podobe slov. apostolov sv. Cirila
in Metoda in drugih slovenskih ve-
ljakov v taki obliki, da bodo pri-
kladne za razdelitev šolski mladini.

Družbe si je nabavila nekaj tisoč od-
tiskov slik sv. Cirila in Metoda s
sprejemnico. Nadejati se je, da dobe
odjemalcev posebno med šolskimi,
učenci, ki bodo s temi oddatki okra-
jali prvo stran svojih knjig.

Družbi sv. Cirila in Metoda je
koristno, kdor jo podpira gmotno,
kdor uporablja blago, ki se prodaja
njej v korist, kdor sodeluje pri po-
družničnih veseliceh, kdor jo pripo-
roča s pojasnjevanjem njenega plem-
enitega delovanja za obrambo slo-
venstva. Prijetno so naši družbi tudi
računi, ki so sicer na njo naslovljeni,
pa pokriti, ne da bi morala družba
kaj plačati. Ključavničarski mojster
v Ljubljani g. Bebek, ima prav lepo
navado, da izvrši kako delo po družbi
naročeno, plača pa svoj račun sam.
Hvala!

»Prosveta«. Ustanovni občni
zbor dolenskega podružnega akad.
ferijalnega društva »Prosveta« se vrši
dne 14. t. m. v Novem mestu v go-
stilni pri »Tučki« ob 8- uri zvečer s
sledečim dnevnim redom: 1.) Otvori-
tev po zastopniku osrednjega odbora;
poročilo pripravljalnega odbora; 3.)
volitev podružničnega odbora; 4.) slu-
čajnosti. Prijatelji društva dobro-
došli! Osrednji odbor.

Vrtna veselica »Ljubljanskega
Zvona«. Včeraj smo prijaviili poro-
čilo o tej veselici, — prvi del poro-
čila, — danes pa prijavljamo drugi
del, — poročilo o finančijalnem
uspehu prireditve. Da spričo picle
udeležbe ni bilo misliti na kakšen
uspeh razen moralnega, se je vedelo
že naprej, danes pa po snoči sklenje-
nem končnem računu lahko razode-
nemo, da so se sklenili računski s fak-
tičnim deficitom 11 K 72 vin! Da ni
deficit še večji, je pripisovati zgolj
dejstvu, da je društvo vse, kar se
sploh da napraviti doma, izvršilo
z domačimi močmi brezplačno. — In
še nekaj! Poznajo ljudi, ki imajo
polna usta ogorčenosti, če priredi kdo
veselico kje drugje kakor v »Narod-
nem domu«, vendar ravno tistih ljudi
ni nikdar blizu, — ne takrat, kadar
je v »Narodnem domu« veselica, pa
tudi sicer menda nikoli.

»Politično, gospodarsko in iz-
obraževalno društvo za vodmat-
ski okraj« priredi na »Grilovo« ne-
deljo, dne 13. septembra t. l., na vrtu
gospo Marije Draškove v Bohoričev-
vih ulicah št. 9 vrtno veselico v
večjem obsegu, koje čisti dobiček je
namenjen v svrhu pomnožitve dru-
štvene knjižnice. 3. to veselico spo-
jeno bo tudi kegljanje na dobitke.
Kegljati se bo pričelo že dne 15. t. m.
popoldne, končalo pa na dan veselice,
t. j. 13. septembra ob 10. uri zvečer.
Razdelili se bodo takrat tudi dobitki.
Prvi dobiček je 20 K, drugi 10 K,
tretji 5 K in četrti šaljivi dobiček za
največ serij. Kegljalo se bo ob ne-
deljah in praznikih od 15. t. m. po-
čenši od 9. ure popoldne do 1. ure
popoldne, ob delavnikih pa razven
srede vsak dan od 8. ure zvečer na-
prej.

Slov. abiturijentem je name-
njena avgustova števila »Omladina«,
ki prinaša celo vrsto informativnih
čankov o izbiri stanu. Ti članki
bodo dobro služili našim absolvir-
nim srednješolcem pri izbiranju po-
klia. Slovenske razmere zahtevajo
nujno, da se število in strokovna
razdelitev našega akademičnega na-
raščaja kolikor možno regulira, ako
hočemo imeti na razpolago slovenski
uradniški material, na drugi strani
pa se izogniti nadprodukciji v eni
ali drugi stroki. S tega stališča za-
služi ta dijaško-socijalna števila
»Omladina« tim večje priznanje.

— Železnica Trebnje Št. Janž.
Tudi županstvo občine Šmarjeta
je sklenilo in odposlalo protest zoper
predrznost vodstva te železnice, ki
se je osmelilo na kolodvorskih po-
slopih postaviti nemški napis na
prvo mesto.

Bistriški »Sokol« je poletel mi-
nulo nedeljo v Zagorje na Pivki.
R. zen Sokolov je šlo večje število
bistriških dam in gospa v prijazno
Zagorje. Po okrepilu se je pričela
pred M. Faturjevo hišo javna telo-
vadba. Zbralo se je takoj večje šte-
vilo narodnega občinstva, ki je s
ploskanjem odobravalo vrle telovadce!
Nad vse prijala krasna skupina. Po
telovadbi zbrali smo se pri g. M. Fa-
turju, županu zagorskem. Le pre-
hitro je minil čas neprisliljene proste
zabave. Proti večeru smo se vračali
domov z Na zdar-klici narodnih Za-
gorcev veselo poskrbljeni.

Pačenje slovenščine. Ob elek-
trični napravi skozi Vintgar, in sicer
že od Javornika mimo Dobrave do
elektrarne se nahajajo na vseh drogih
poleg nemškega tudi sledeči slovenski
(!) napisi: »Totikanje te ispeljave je
smrtno nevarno.« — In tako sramo-
tenje naše lepe slovenščine trpimo
mirno na svojih tleh, da se nam še
tujci posmehujejo.

Vodstvo kmetijske šole na
Gramu priredi v soboto, dne 15. t. m.,
v Ormožju in v nedeljo, dne 16.
t. m., v Metliki popotni pouk. Pre-
daval bode vođa V. Rohman o
samopomoči proti pomanjkanju krme

in adjunkt R. Zdošek o trgovini in uporabi sadja.

Graško poštne ravateljstvo mislijo razdeliti v štajersko in koruško poštne ravateljstvo. Obenem bi se imenovala po praskem zgledu na delu uraden predsednik in podpredsednik. Da Slovenci pri graškem poštne ravateljstvu niso primerno zastopani, je za naše razmere samoočelno umevno.

Umrli je na Bukovem žlaku pri Celju lastnik opelkarne v Ljubljani Stefan Koželj, star 44 let. Pokojnik je bil dober narodnjak. — V Celju je umrl naddavkar v p. A. Vukovič, star 79 let.

Ublil se je v nedeljo v Celju na Glasiju neki tovarniški delavec. Splezal je na kostanj, da bi videl Torero Tiberija in njegove umetnosti v areni, pa se je zlomila veja, na kateri je stal in je padel tako nesrečno na tla, da je bil takoj mrtev.

Moški in ženski zbor „Pevskega in glasbenega društva“ v Gorici napravi v soboto 15. t. m. izlet v Boh. Bistrico in k izviru „Savice“, katerega spoji s pevskim večerom v hotelu „Triglav“. Udeležniki izleta prenoče po večini v Boh. Bistrici ter napravijo prihodnji dan v nedeljo razne izlete po lepi Gorici. Želeli je, da se izletu „Glasbenega društva“ pridruži kar največ prijateljev krasne narave in lepega pejzaža.

Okrog 40 kadetov, namreč četrti tečaj, se mudi sedaj v Gorici. Prišli so z Dunajskega Novega mesta v svrhu mapiranja.

Dva dezerterja sta bila aretirana v Gorici. Služila sta pri mornarici v Pulju. Imenujeta se Ivan Weissenegger s Koruškega in Josip Koch s Štajerskega.

Dopust c. kr. dvornega svetnika in predstojnika c. kr. poštne in brzojavne ravateljstva v Trstu. Predstojnik c. kr. poštne in brzojavne ravateljstva v Trstu, c. kr. dvorni svetnik Herman Pattay je nastopil 10. t. m. daljši dopust.

Samomor. V Glinu je skočil 70letni Anton Rožanc iz Celovca in utonil. Rožanc je bil že več let bolan in je živel v hiralnici.

Pomiloščenje. Marijo Križanec, ki je bila od tukajšnjega porotnega sodišča obsojena na smrt, ker je umorila lastnega otroka, je bila od cesarja pomiloščena. Najvišje sodišče jo je obsodilo v 15letno ječo.

Prememba posesti. Sedlarski mojster g. Frano Wisjan je kupil hišo št. 25 v Kolodvorskih ulicah v Ljubljani za 26000 K.

Jubilejne dopisnice se izdajo 18. avgusta.

V šolski odbor obrtne nadaljevalne šole v Kranju je imenovan za zastopnika naučne uprave vladni koncipist g. Henrik Steska.

Narodno hlinavstvo slovenskega župnika. Iz Velenja na Spodnjem Štajerskem nam poročajo: V Smartnem pri Velenju pastiruje po celi Savinjski dolini in Spodnjem Štajerskem dobro znani župnik Frano Cizej, neumorni agitator brezdomovinske S. L. S. Ta mož je že nešteto krat poudarjal svojo neomajno ljubezen do mile slovenske domovine ne samo na raznih političnih shodih, nego tudi na prižnici in ob gomilah.

Tega moža zasluga je, da je skupno v družbi svojega dobrega prijatelja, občeznane pristaša S. L. S., župana in krmarja v Velenju, ki sliši na ime Skaza, pripomogel Nemcem in klerikalcem, da so v svoje roke dobili okrajni zastop štajerski. Lep narodnjak je ta prečisti slovenski župnik in strupeni ultramontanec!

V rokah imamo izvirno pismo tega škodljivca, ki v kaj čudni luči postavlja njegovo tolikokrat poudarjano in hvalisano narodno zavednost. To pismo začne: „St. Martin, am 20. August 1907. Vel. gosp. l. itd.“ konča pa s sledečimi zelo karakterističnimi besedami: „NB.: Na Veliki Šmarer je bila velika nemška veselica v Šoštanju. Slovenci hudo poparjeni, jim privoščim ker so tako grdo delali z nami.... Klanjam se itd. Vaš udani Cizej s. r.“ No, prečisti gospod župnik Cizej, odgovorite nam kaj na to Vaše lastno pisanje, najsi je naslovljeno možkemu ali ženski? Ze iz nemškega datuma slovenskemu pismu je razvidno, kako Vam je na sren jezik naših narodnih sovražnikov, s katerim se pajdašite, da ubijete lastne rojake. Fej takemu narodnjaku! Mi pa iz tega slučaja zopet lahko sklepamo, kako je narodno čuvstvo zbesnelih agitatorjev S. L. S., katere veliko večino tvori samo naša slovenska prečasta duhovščina! Še marsikaj nam je znano o tem čednem župniku, kateremu tu javno pritiskamo na drzno katoliško čelo pečat narodnega hinavca in izdajalca. On seveda meni, da so njegova početja zagrnjena s strogo tajnostjo in se bo nemalo začudil, ko bomo razburkali že itak zadosti razburkano valovje v Šaleški dolini. Kaj ko bi pričeli priobčevati njegove ljubavne dokivljaje izza časa njegovega kape-

lovanja v Št. Pavlu s omoženo Mici Z....! itd.

„Bijakli odsek“ za oskrbo ljudske knjižnice v Šmarjah na Gorickem prosi cenj. rodoljube, naj bi podpirali snujajo se knjižnico v prid narodove prosvete s darovanjem knjig ali pa s denarnimi prispevki. Naj jim bo izrečena tem potem najprirodnejša hvala. Vivant sequentes!

Ogenj. V Spodaji Hudinji pr Celju je v nedeljo sveder sašala hudobna roka pri posestnici Jožefi Drča, ki ji je pogorel kosolec, pod in drvarnica. Škoda je zelo velika, ker je obenem sžgelo mnogo krme in žita. Pri tej priliki se je pokazala celjska požarna bramba, koliko je vredna. Prišla je k ognju, ko je malodane vse pogorelo. A še zdaj so brigalnico pustili na cesti in gledali, kako je gorelo. Neki Nemeec se je celo grobo izrazil: „Sollen wir auf Feuer br... wir sind nicht dazu da, um Wasser zu schleppen. (Ali naj na ogenj šč..., mi nismo sato tu, da bi vodo nosili.) Nato je nekdo zatrobil odhod in gospodje so šli na cesto nazaj. Nato je nastal prepir med okoličani in Celjani, dokler se niso ognjegasi vrnili s brigalnico. Ta slučaj kaže, da je ostanovitev lastne požarne brambe v celjski okolici nujno potrebna. Ako imajo male vasi lastne požarne brambe, zakaj bi je ne imela občina s 5—6 tisoč prebivalci.

Državna subvencija. Kmetijska družba Kranjska je dobila 20.000 kron državne podpore za pospeševanje reje govedi in drobnice.

Črnomaljske gospodične prirede v nedeljo, dne 16. avgusta t. l., ob 4. popoldne na „Gričku“ ljudsko veselico v korist družbe sv. Cirila in Metoda. Vstopnina prosta. Igra črnomaljska mestna godba. Gostje od blizu in daleč dobrodošli!

V pokoj stopi ravatelj tobačne tovarne g. Möller. Provizorično vodstvo tovarne je prevzel g. Glavaček.

V smrt za prijateljem. V Splitu se je ustrelil upokojeni uradnik Biankini. Njegova smrt je prijatelja upokojenega sodnega oficijala Antona Rozo tako pretresla, da je še on vzel samokres in se ustrelil.

Iz strahu se je obesil pri Dja-kovem Gjurju Tomašević. V pijanosti je nekoga pošteno premikastil, ko se je pa streznil in so mu zagrozili, da ga bodo naznanili orožnikom, se je šel iz strahu pred kaznijo obesiti.

Zaklale se je v mestni klavnici ljubljanski od 26. julija do 2. avgusta 80 volov, 7 krav, 3 bik, 132 prašičev, 194 telet, 74 koštrunov in kozlov in 8 kozličkov; zaklane živine se je vpeljalo 2 prašiča, 2 teleta, in 283 kg mesa.

Društvena godba ljubljanske koncertuje jutri, v sredo zvečer pod osebnim vodstvom g. kapelnika V. Talicha na vrtu meščanske pivarne (A. Dekleva), Sv. Petra cesta. Vstop prost. Začetek ob 8. uri zvečer.

Kolo poveril. V nedeljo je prišel na Glince st. 32 k izposojevalcu koles Jožefu Pleškotu neki okoli 20 let star možki in si proti plačilu izposodil kolo za cel dan. Neznanec pa kolesa ni pripeljal v nedeljo nazaj in ker ga tudi v ponedeljek ni bilo, je Pleško takoj sumil, da mu je kolo poveril. Mestna policija je dognala, da je še v nedeljo neki mlad možki prodal kolo starinarju Vidu Bratušu za 36 K, kateremu je rekel, da se piše Franc Klemenčič in da je po poklicu krojaški pomočnik. Dognalo se je pa, da je bil prodajalec kolesa Ciril Novak, krojaški pomočnik rojen 1890 v Dolu, pristojen pa v Litijo, ki je sedaj neznano kam pobegnil.

Signal za ogenj. Včeraj zvečer je čuvaj na Gradu okoli 8. ure naznanil s strelom ogenj na Illovi. Takoj se je podal tja oddelek požarne brambe. Dospevši tja niso našli drugega, kakor goreči kup papirja, katerega je bil tja pripeljal posestnikov sin Ivan Šusteršič iz Mahrovega zavoda. Požarna bramba je ogenj takoj pogasila, radovedno ljudstvo pa se je že na poti vrnilo.

Poljski tat. Včeraj je vsled lakote zašel na ljubljansko polje 49-letni Jakob Kante že 15krat zaradi tatvine predkaznovan in si nakopal vrečo krompirja. Ko ga je ravno hotel odnesti, sta ga opazili dve ženski in poklicali ravno mimo idočega stražnika, kateri je Kanteta odpeljal radi poljske tatvine v zapor, ukrade-ni krompir pa se je izročil lastniku nazaj.

Ušel je danes zjutraj iz hodnika na Starem trgu št. 4 skalni jereb ali kotorna (Steinhuhn). Ima velikost goloba, rdeč kljun, sive peroti in je spodaj rumeno pisan. Odda naj se istotam.

Cirkus Villani pride v Ljubljano v soboto in bode imel predstavo isti dan ob osmih zvečer in sicer na Miklošičevi cesti, nasproti justične palače v lastnem šotoru.

Izgubljeno in najdeno. Natakara-dolga Katarina Širakova je izgubila dolgo zlato verižico z zlatim križkom kot obsek in sicer na potu od Čončka do nunske cerkve. Odda naj

pošteni najditelj verižico pri Čončku, kjer dobi dobro nagrado. — Ga. Marija Bočkajeva je izgubila neke v mestu srebrno žensko uro brez verižice. — Delavka Alojzija Jankovičeva je izgubila srebrno žensko uro z dolgo verižico, vredno 22 K. Našla je gospa Ivana Murmajerjeva dva obeska od verižice, katerih je eden srebrn, drugi pa zlat. Obeska sta pri Mariji Silbestri, zasebnici na Sv. Petra nasipu št. 67.

Drobne novice.

— Umrli je v Belgradu najodličnejša srbska gledališna igralka Zofija Gjorgjević, imenovana splošno Čoča, stara 28 let. Bila je prva tragedinja belgrajskega narodnega gledališča.

— Za načelnika pruskega civilnega kabineta je imenovan vladni predsednik Rud. pl. Valentini.

— Nesreča na železnici. Blizu Deve na Ogrskem je nekdo nalašč razdeljal železniški tir na novo grajeni železnici, vsled česar je materijalni vlak zdrknil s tira, pri čemer so bili razen strojevodja še trije delavci ubiti.

— Dinamitni atentat na sodnika. V ogrski občini Nodasu je nekdo vrغل dinamitno bombo v hišo sodnega svetnika Szatujja. Hišo je bomba hudo razdejala, vendar je ostal sodnik nepoškodovan.

— Za grofa Zeppelina zbira knez Bülow prispevke za častni dar. Prestolonaslednik je prevzel protektorat za pomožno akcijo.

— Knez Eulenburg peša čimdalje huje, tako da ni misliti na nadaljevanje obravnave.

— Kreditni zavod za trgovino in obrt na Dunaju izkazuje v prvem polletju 7.942.770 K čistega dobička.

— Za predsednika trgovinske in obrtne zbornice v Splitu je izvoljen Mate Vidović. Veliki župan varžinski dr. Jellachich de Buzin je postal komornik.

— Španski kralj in kraljica prideta 24. septembra na Dunaj ter ostaneta štiri tedne v Avstriji.

— Rojstvo dvojčkov v mrtvašnici. V rumunskem mestu Buzeu je prišla v bolnišnico noseča ženska, ki je kmalu umrla. Prenesli so jo v mrtvašnico, a ko je pozneje prišla komisija, so našli pri mrtvi ženi enega živga in enega mrtvega otroka. Zena je prvotno le omedlela, a med porodom pa je res umrla, ker ni bilo pomoči.

— Umrli je škof v Veliki Kaniži dr. Smrecsanyi, rodом Slovan, a hud madžaron.

Razne stvari.

* Kje je domovina našega sočivja? Na to vprašanje odgovarja »Revue scientifique«: Artičoke so oplenjena vrsta divje artičoke, ki je doma na Madejri, Kanarskih otokih, v Maroku, južni Franciji, na Španskem, Italiji in na sredozemskih otokih. Sparglji so iz Evrope in iz zmerne vzhodne Azije. Kje je domovina fižola, ni znano; ravno tako tudi ne, kje je bila najprej leča, zelen grah in kiharjev grah. Pesa je doma v celi Evropi, Mali Aziji, Sibiriji na severnem Kitajskem, v Abesiniji in v severni Afriki, kakor tudi na Madejri in na Kanarskih otokih. Ravno tako obširno domovino ima zelena krebulja je doma v vzhodni Aziji v zmernem pasu, peteršilj v južni Evropi in Alžiru, kislica v Evropi, severni Aziji, gorah Indije in Severne Amerike, špinača pa v severni Aziji. Paradiževce je prišel najprej iz Peru, kumare iz Indije, buče pa iz Gvineje.

* Mačka doji miško. V Duevillu blizo Vičence ima neki posestnik lepo lisasto mačko, ki ima štiri mladiče, a kot peti sosa ž njimi — miška. Stara mačka ima miško ravno tako rada kakor mačico ter jo liže in se igra z njo. Tudi mlade mačke se z miško igrajo kakor s svojo sovrstnico. To nenavarno čudo je privabilo toliko gledalcev, da je posestnik napravil šotor za mačko in miško, kjer je videti to nenavadno družbo proti vstopnini 10 centimov.

* Največji dnevnik na svetu »World«. Novojoški dnevnik »The World« (Svet) je pramoval 10. maja letos svojo petindvajsetletnico obstanka. Izdajatelj in urednik mu je najimenitnejši časnikar ameriški Jos. Pulitzer. Obletnico to je lič obhajal v resnici po ameriški izdavi jubilejno številko res velikanstvo po obliki in vsebini. Ta številka je imela 200 strani in obsegala 21 in 18 palcev angleške mere. Ko bi se iz tega papirja enega izvoda napravile knjige v osmerki, dobili bi 10 (deset) knjig po 240 strani tiska. Pri pomniti se mora, da je posamezna list stal 5 centov! Rasen dnevnih novic, 36 strani, je bilo vmeščenih mnogo odstavkov, nanašajočih se na jubilej ter ogromni oddelek malih oznanil, koja so popolnoma pokrila to velikanstvo izdajo žurnala!

Kar pa je nad vse čudovito, to so številke tiščo se lista iz početka do danes. V prvem letu je bilo tiskanih 10 milijonov, sedaj leto pa — čez 252 milijonov izvedov! V prvem letu je bilo 137.000 oznanil — leta 1907 pa 1.400.000! V štiridesetletju se je plačalo samo za papir 22 milijonov dolarjev ali 110 milijonov kron naše vrednosti; cena za papir v zadnjem letu znaša 1.700.000 dolarjev ali okoli 8 milijonov kron! Ako se pomisli, da tehta papir, potrebne za ta dnevnik v enem tednu 1.600.000 angleških funtov in da izhaja mnogo takih ogromnih listov v Zedinjenih državah, ki vsi rabijo papir iz lesa — potem ni nič čudnega, da se izpolni prerokovanje — kar je tudi »Narod« že objavil, — da bo ameriško časopisje v nekih desetletjih popolnoma uničilo ameriške pragozdeve! — Še nekaj števil naj navedemo tiščo se tega velikanstva — tiskarna njegova ima 63 strojev, ki imajo 1750 konjskih sil, natisnejo v eni uri 1.300.000 izvodov na osmih straneh in da so brzajavi v preteklem letu (brez plač pošiljateljem!) stali 152.723 dolarjev ali okoli 763 tisoč kron!

* Sedemnajst let milijonar, ne na ml o tem kaj vedel, je kavarjniški natak Goldschmidt v Versaillesu, ki mu je bil pred tolikimi leti v Senegalul 1. 1891. umrl stric zapustil 3 milijone frankov. Goldschmidt so iskali dolgo časa, ne da bi ga mogli najti. Ker so bili njegovi natakarski dohodki premajhni, je njegova žena morala plesti vence in krono iz pisanih steklenih biserov. Ko pa je te dni prišel po opravih v Lyon, je zvedel tam slučajno, da ga še leta in leta išče zaradi neke dedščine neki tamošnji notar. In tako je po naključju prišel do svojih treh milijonov.

* V papirnati ladji čez ocean. V newyorskó luko je prispel majhen čoln kapitana Jurja W. Johnsona. Ta čoln je narejen iz časopisnega papirja. Kakor Johnson pripoveduje, porabil je zanj 3000 velikih ameriških časopisov. Čoln je naredil, da je posamezne dele lista namazal s gumijem in jih pritisnil drugega na drugega. (Drugeče menda tudi mogoče ni!) Ves čoln je dolg 6 in pol metra.

* Zametane ime. V drugem bataljonu linkolnškega polka služi poročnik, ki ima neobičajno dolgo ime: Lt Quintus Tollemache-Tollemache de Orellana Plantaganet-Tollemache-Tollemache. Mladi mož je obupaval pod tolikim bremenom imen ter sedaj razglša v »Timesu«, da se bo v bodoče imenoval le Lev de Orellana Tollemache.

Književnost.

— Das Bandenwesen in Makedonien. Ein Geheimbericht an die Bulgarische Regierung mit Kommentaren. Berlin 1908. Verlag von Alfred Unger. Cena 1 K 50 v. Brošura dolgi Angleško, da je dogovorno z Bolgarsko provokovala nemire in krvave izgrede v Makedoniji, hoteč, da se iz njih izčrpi dokaz o potrebi reform. Malo prekasno!!

— Slovenskemu narodu: Spoznavaj se sam. To je naslov brošure, ki ima namen, obrniti pozornost posebno slovenskih olikanih krogov na slovenske razmere v celoti, zlasti v šolstvu ter na veljavo slov. jezika v javnem življenju. Cena 30 v.

Vse tu naznanjene knjige in listi se dobivajo v »Narodni knjižarni« na Jurčičevem trgu št. 3.

Slovenci, kupujte najboljšje J. Kebrovo čistilo za čevlje v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

Telefonska in brzojavna poročila.

Petarda pred uredništvom »Edinosti« razpočila.

Trst, 11. avgusta. V petek popoldni je pod okni uredništva »Edinosti« zadonel silen strel, kakor bi bila počila bomba. Zažvenketale so šipe in ruloji na oknih. Ko so hoteli uredniki k oknom, separasi so pred seboj na cesti sledove tleče smole in smodnika. Stopili so na cesto in našli petardo. Obstajala je iz 2 dm dolge, 1 dm široke in ravnotako visoke pločvine nastekle, v kateri je bilo veliko ovite železne žice, par komadov smole in patrone. Vsa petarda je bila jako nerodno napravljena, kajti počil je le pokrov. Sicer bi bila nevarnost velika in bi bila petarda lahko kakega mimoidočega usmrtila. Policija je zaplenila petardo, junaki, ki so jo postavili in priigali netilno nit, so pravčasno ušli. Postavljena je bila petarda zaradi nedeljske slavnosti »Narodne del. organizacije.« Taka je lahka dvatisočletna kultura!

Regnicoli umorili Slovence.

Trst 11. avgusta. Snači sta brata Lazar in Ernest De Carli, regnicola iz provincije Friuli v Italiji, umorila 34-letnega delavca Stefana Prelca. Prelc je po neprevidnosti prevrnil kufar vode matere obeh bratov, vsled česar sta ga napadla. Lazar je potegnil samokres in ustrelil dvakrat nanj, Ernest ga je pa nato še na tleh ležčega udaril s sekuro. Ranjenec je umrl par ur nato v bolnišnici. Napad se je izvršil iz narodnega sovraštva. Italijana sta Prelca, zavednega narodnjaka, vedno pitala s »porco de ščavo«. Policija je napadaloa zaprla, kakor tudi Ernestovo ženo.

Zadovoljno turško časopisje.

Caragrad, 11. avgusta. List »Ikdam« slavi v oznešenih besedah rodoljubje sultana Abdul Hamida, ker je obljubil, da bo iz svojega žepa poravnal vse stroške za zgradbo parlamenta. Isti list beleži tudi te-le sultanove besede: Ves narod je eden veliki mladoturški odbor. Na čelu tega odbora stojim jaz in skupno z narodom bom storil vse, kar bo v blagor domovine.

Novi tajni svetniki.

Dunaj, 11. avgusta. Uradni list »Wiener Zeitung« razglša uradno, da so ministri dr. Fiedler, dr. Ebenhoch, dr. Gessmann, Prašek in Georgi imenovani za tajne svetnike.

Deželni glavar gorški.

Gorica, 11. avgusta. Uradna »Wiener Zeitung« priobčuje imenovanje dr. Alojza viteza Pajerja za deželnega glavarja gorškega, dr. Antona Gregoriča pa za njegovega namestnika. To imenovanje je vzbudilo veliko senzacijo, ker je vladna imenovala namestnika deželnega glavarja iz slovenske manjšine klerikalcev, ne pa iz slovenske večine — naprednjakov, kakor bi bilo pravilno.

Gorica, 11. avgusta. Vest, da je imenovan za namestnika deželnega glavarja dr. Anton Anton Gregorič, je vzbudil v naprednih krogih silno ogorčenje. V prvi seji deželnega zbora bodo slovenski napredni poslanci ostro prišli vlado radi tega njenega nezasišnega čina. Nadejati se je, torej, da pride v bodočem zasedanju gorškega deželnega zbora do zelo burnih prizorov.

Gospodarstvo.

Dobavni razpis. Oskrbovalna komisija c. kr. domobranskega polka v Ljubljani pošila trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani pregled naravnih predmetov, ki jih potrebuje od 1. ok. 1608 do 30. novembra 1909 postaja v Ljubljani; predmeti, ki jih je dobaviti so: oves, seno, slama, premog in drva. Ponudbe je do 19. avgusta t. l. 10. ure dopoldne vložiti pri oskrbovalni komisiji 27. domobranskega pehotnega polka v Ljubljani. Tozadevni razpis je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

Jako znamenit činitelj

pri hranjenju otrok je moka »Kufek«, katere provzročuje vsled bogate vsebine redilnih snovi močan razvoj mišio in okostja. Ta moka je tako lahko prebavljiva, da jo lahko najslabši želodček dojenčkov prenaša. Ne dopušča nikakih nepravilnosti v prebavi in odstranjuje pri otrocih tako pogosto nastopajoče črevesne katarje, driske in bruhanja itd. »Dojčček«, jako poučna knjiga, dobiti jo je brezplačno v prodajalnah ali pa pri R. Kufek, Dunaj I. 2847

Grand Cirque Frères Villand (prej E. RENZ) pride v nekoliko dneh s posebnim vlakom, obstoječim iz 22 vagonov v Ljubljano. 2786

SANATOGEN neutrpljivo krepilno in osvežilno sredstvo za vse, ki se čutijo bedni in onemogli, kakor sploh za nervozne in slabotne. Več nego 7600 profesorjev in zdravnikov ga je sijajno potrdilo. Dobiva se v lekarnah in drogerijah. 2514—1 Brošuro pošljite nazaj in poštne prelože Bauer & Cie., Berlin S.W. 48. Generalni zastopnik: C. Brady, Dunaj I. Fleischmarkt 1.

FRANC JOŽEFOVA GRENKA VODA

Borzna poročila.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 11. avgusta 1908

Termin

Pšenica za oktober	za 50 kg K	11.09
za oktober	za 50 kg K	9.20
Koruza za avgust	za 50 kg K	7.68
za maj 1909	za 50 kg K	7.17
Oves za oktober	za 50 kg K	8.12

Er-hiv

5 vin. ceneje

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 206. Srednji krašni tlak 736.9

avgust	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebe
10.	9. zv.	735.4	17.9	slab jug	jasno
11.	7. zv.	735.0	17.2	brevetir.	soparno
	2. pop.	732.8	26.7	sl. jzhod	jasno

Srednja včerajšnja temperatura 18.3, norm 19.3. Padavina v 24 urah 0.0 mm

KARLO GIESSHÜBLER

alkoholna kiselina
najboljša namizna in
okrepčujoča pijača
preskušena pri kašlju, vratnih bolezni, želodčnem kataru ter pri kataru v sapilih.

V Ljubljani se dobiva pri Mihaelu Kastnerju in Petru Lasniku in v vseh lekarnah, večjih specerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Ušel je danes zjutraj

skalnjereb

ali kotorna (Steinhuhn)
iz hodnika na Starem trgu šte. 4.
Ima velikost goloba, rdeč kljun, sive peroti in je spodaj rumeno pisan.
Odda naj se istotam.

2 stanovanji

z dvema sobama in pritlikinami
za dva oženjena uradnika se iščeta
v bližini južnega kolodvorja. 2735-2
Ponudbe z natančnimi podatki
naj se pošljejo na naslov: **Oddelek**
za vzdrževanje južne železnice
v Ljubljani.

Hiša.

V trgu Gornji Grad na Štajerskem se bode dne

dne 14. avgusta

po eksekutivni dražbi prodala velika
enonadstropna hiša, še jako v dobrem
stanju s 7 sobami in 2 kletmi.
Zraven je veliko gospodarsko
poslopje, lep vrt, 2 mlivi, 6 orlov
gozda in velike planinske pravice.
Hiša je pripravna za hotel ali za
vsako drugo obrt. Dražbena cena je
9200 kron.

Jutri, v sredo, 12. avgusta

bode

meščanski pivarni

(preje Kafner) Sv. Petra cesta 47

KONCERT

popolne

Ljubljanske društvene godbe

pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika
Vaclava Talloha.

Začetek ob 8. Vstop prost.

Na obilen obisk vljudo vabi

A. DEKLEVA

restavrat.

Vsak petek sveže morske ribe.

Spretni agenti

ki bi obiskovali privatne odjemalce, se iščejo
v vseh krajih. Prav dobičkonosno in stalno
opravilo. Velika provizija ozir. stalna plača.
Ponudbe na W. Wismar, Hauptpost-
lagernd Monachovo (München L.). 2648-9

Jzjava.

Podpisani Ivan Korošič in Ra-
dovljica obžalujem, da sem razširil
g. Alojzija Železnika in prekladem
vse razšalitve, ki sem jih izrekel.

Radovljica, 28. avgusta 1908.

Ivan Korošič.

2781

Klobuki se sprejemajo v popravo.

Ženitna ponudba.

Železniški poduradnik, 28 let star,
se želi takoj poročiti z 20-30 let
staro gospodično, najraje z dežele
in ki ima najmanj 1000 kron pre-
moženja.

Gospodična, ki ima veselje do
moštve, naj pošlje do 15. t. m. svojo
sliko pod šifro „E. M. 28.“, pošte
restante v Gorico 4
Neugajajoče se pošlje takoj
nazaj.

2765-2

The Royal Wonder Bio

The greatest Bio-Theater of the
world. 2783

Danes, 11., jutri, 12. avgusta

velika

predstava

v Lattermannovem drevoredu

Vsake tri dni nov spored.

Izvelek iz sporeda:

Pogledi iz Švice. 9. Švica pozimi. 2. Proga
Montreux - Oberland. 3. Slap Rena pri
Schaffhausenu - Manovi nem. ke mor-
narice. - Medvedji lov v Sibiriji. - Naš
kruh. - Umetniške točke iz Bio-Variété:
1. Puncčka z udi. 2. Plesalka po vrvi. 3. Cu-
dovita senca. (V barvah). 4. Spretna ko-
morna sobarica. - Napad na železnico v
Bijem zapadu. - Krovčeva hčr. Prizor
iz življenja v več slikah. - Vesele vsako-
vrstnosti. - Živčete svetlice. (V barvah).
- V deteli sanj. Prizor v barvah po Jules
Verneu.

Vsak dan predstava.
Začetek ob poln 9. zvečer. - Ob
nedeljah in praznikih tudi popo-
ldne ob 4. uri.

Cene: Loža za 4 osebe 8 K; fotelj 1.60 K;
I. prostor 1.20 K; II. prostor 80 vin.;
III. prostor 60 v.; IV. prostor 40 v.

L. Geni

ravnatelj.

M. Gavrilc

poslovodja.

Ose. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1908. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.

5-50 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice,
Gorica, d. ž., Trst c. kr. drž. žel. (ob ne-
deljah in praznikih do Trbiža).

7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Tržič,
Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica,
d. ž., Trst c. kr. drž. žel., Beljak čez Po-
drožico, Celovec, Praga.

7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Gro-
suplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9-26 predpoldne. Osebn. vlak v smeri:
Jesenice, Beljak, (čez Podrožico) Celovec,
Praga.

11-38 predpoldne. Osebn. vlak v smeri:
Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel.,
Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak,
(čez Podrožico) Celovec.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Gro-
suplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri:
Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel.,
Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak,
(čez Podrožico) Celovec, Praga.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje,
Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

7-38 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Tržič,
Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožico)
Celovec, Praga.

10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Je-
senice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica drž.
žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez
Podrožico).

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Osebn. vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik.

10-50 ponoči. Osebn. vlak v Kamnik. (Samo
ob nedeljah in praznikih.)

Dojod iz Ljubljane juž. žel.

6-56 zjutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž.
žel., Trbiža, Jesenic, Gorice, Trsta, Tržiča.

8-34 zjutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-
Toplice, Rudolfovega, Grosuplje.

11-22 predpoldne. Osebn. vlak iz Prage,
Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožico
in Trbiž, Gorice drž. žel., Jesenic, Tržiča.

2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja,
Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplje.

3-56 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka
juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez
Podrožico) Gorice drž. žel., Trsta drž.
žel. Jesenic, Tržiča.

6-50 zvečer. Oseb. vlak iz Prage, Celovca
Beljaka (čez Podrožico) Jesenic.

8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-
Toplice, Rudolfovega, Grosuplje.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž.
žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Pod-
rožico) Trsta drž. žel. Gorice drž. žel.,
Jesenice, Tržiča.

11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Ca-
lovca, Beljaka (čez Podrožico) Trst
drž. žel. Gorice drž. žel., Jesenic.

Dojod iz Ljubljane drž. kolodvor:

6-46 zjutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.

10-59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.

6-10 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.

9-59 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo
ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in prihodi so označeni v srednje
evropskem času.)

G. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Prodaja vina.

Velevažno za gostilničarje in zasebnike, ker mo-
rejo dobiti vsak čas izvrstnega, naravnega belega in rdečega
vina v vsaki množini nad 50 litrov.

Kupec naj ima svoje posode in plača za

hektoliter belega vina 40 K (20 gld.)
rdečega " 36 " (18 ")

katero se nahaja v glasovitem vinogradu Levičarjev breg
pri Jesenicah ob Savi na Dolenskem, železniška postaja
Brezice. - Naročila in vprašanja sprejema

J. Levičar

2712-1 posestnik vinograda v Jesenicah na Dolenskem.

Podružnica v Spiljetu.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Podružnica v Celovcu.

Del. glavnica K 2.000.000.

Stritarjeve ulice šte. 2.

Rezervni fond K 200.000.

sprejema vloge na knjižico in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po

4 1/2 %

Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po kulantnem kurzu.

Notarski kandidat

s prakso, ki zna laško in precej
dobro hrvaško, išče mesto. 2695-3

Genjeni dopisi pod „Dr. X.“ na
uprav. „Slov. Naroda“.

Za graščino v Slavoniji se k finim
ljudem išče perfektna

kuharica

ali gospodinja, ki zna prav dobro
kuhati. Imela bi v kuhinji dekle. Pla-
čilo 36 kron. 2763-3

Dopisi z izpričevali in sliko na
uprav. „Slov. Naroda“.

2716 Glavna zaloga v lekarni

Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

Primarius
dr. V. Gregorič
Ljubljana
kronska ustna
voda
EUODIN
Zakonito varovano.
Specijaliteta za kadilce.
10 do 15 kapljic v kozarec vode.
Cena 2 kroni.

Glavna zaloga v lekarni

Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

Jurist

s prvim izpitom želi vstopiti v
službo pri notarju. 2781-1

Ponudbe in pogoji na upravni-
štvo „Slov. Naroda“ pod „Jurist 24“.

Gostilna

z gospodarskim poslopljem, v najboljšem
stanju, zraven vrt s sadnim drevjem in
travniki, vzdržuje se 8 goveje živine in 1 konj,

se prodaja

v Lescah pri Majniku na Gorenjskem
zaradi družinskih razmer. Cena po dogovoru.
Zraven v bližini gostilne se gradi nova pivo-
varna, kar kaže najboljšo bodočnost. 2782-1

Lep

bukov gozd

308 orlov, vseskozi za posekanje,
blizu železnice, se za 88.000 kron

prodaja

proti gotovemu plačilu.
Pojasnila daje g. Anton Pribo-
schitz v Ljubljani.

Naznanilo.

Čast mi je p. n. odjemalcem
naznaniti, da sem svojo

mlekarno

Pred školijo šte. 21 (lokal Perše)
danes preselila za vodo na Franco-
vem nabrežju šte. 7 ter se še za
nadalje vljudo priporočam.

S spoštovanjem

2780-1

Fani Fabjan

Francovo nabrežje šte. 7, Ribji trg.

Štiri posestva

eno v obsegu nad 250 orlov in tri v obsegu po nekaj nad 100 orlov
vsako s poslopji in obdelana ter ležeča v rodovitnem kraju Istre ob
istrski železnici Trst-Buje

so pod ugodnimi pogoji naprodaj.

Na vsakem posestvu se nahaja veliko nasadov ameriških trt; eno
posestvo je posebno ugodno za kakega trgovca z vini.

Natančnejše poizvedbe pri g. **Edvardu Dolencu**, veleposestniku v
Orehku pri Prestranku ali pa pri g. **dr. Mateju Pretnerju**, odvetniku
v Trstu.

2771-1

Za vsako ceno prodajam

od 1. do 15. avgusta 1908

vsa letna oblačila za dame, gospode, dečke in otroke.

„Angleško skladišče oblek“

O. BERNATOVIČ

v Ljubljani, Mestni trg šte. 5.

Št. 26.392.

2785-1

Razglas.

Vsled razpisa o. kr. deželne vlade v Ljubljani z dne 7. avgusta 1908
št. 18501 se z ozirom na to, da se je dokazala steklina pri enem psu, ki se
je klatil po Viču in Glincah in skoraj gotovo tudi po Tržaški cesti ter je v
občinah Vič in Brezovica ugriznil več psov, odreja na podlagi § 35. zakona
z dne 29. februarja 1880 drž. zak. št. 35 za mesto Ljubljano od današnjega
dne naprej do preklica

pasja kontumacija

V tem času morajo imeti vsi psi, torej tudi oni, ki se na vrvič
vodijo po ulicah, torbo, ki popadanje popolnoma zabranjuje.

Tudi se ne smejo jemati psi v javne lokale, kakor gostilne, kavarne itd.

Ako bi kdo pri svojem psu zapazil sumljive znake, mora to takoj
naznaniti mestnemu magistratu, psa pa do daljne odredbe varno zapreti.

Pse, ki bodo za časa kontumacije prosto ali brez dobro napravljene
torbe letali okrog, bo konjaš polovil in pokončal, proti lastnikom se bo pa
kazensko postopalo.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 10. avgusta 1908.